

BIZARRE GEBEURTENISSEN IN VERPLEEGHUIS MOLENPAD'

Avondvullende klucht in twee bedrijven

door

C.J. SLIJKOORD

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BIZARRE GEBEURTENISSEN IN VERPLEEGHUIS 'MOLENPAD'** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.J. SLIJKOORD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES EN KLEDING:

MW. FRAM: Mevrouw doet dikwijls aan een puber denken. Ze giechelt aan een stuk door. Dit tot ergernis van haar medebewoners. Daarnaast hangt ze graag de “*lolbroek*” uit. Ondanks haar hoge leeftijd lijkt ze wel een ADHD typetje. Mevrouw Fram is ronduit tuttig gekleed, draagt pantoffels, is voorzien van een ziekenfondsbrilletje (stalen montuur met kleine ronde glaasjes) en een knotje (pruik). Ze is overwegend in het zwart gekleed. Ze moet als een 65+ dame in dit stuk spelen.

MW. BLIND: Mevrouw Blind is nogal introvert en krijgt in haar beleving vrijwel nooit bezoek. Haar dochter Eva bezoekt haar vrijwel dagelijks, maar zodra zij weg is, is mevrouw Blind haar bezoek alweer vergeten. Er wordt geen kledingadvies aan mevrouw Blind gegeven, maar ze mag beslist niet chique gekleed zijn en ze moet een bril en pantoffels dragen. Ook zij moet als een 65+ dame in dit stuk spelen.

MW. SNATER: Niemand weet of de achternaam van mevrouw Snater haar werkelijke naam is, of haar bijnaam. Hoe dan ook ze ratelt de hele dag aan een stuk door. Mevrouw Snater is heerlijk ouderwets gekleed, draagt pantoffels en is overwegend grijs gekleed. Tenslotte moet ook mevrouw Snater als een 65+ dame in dit stuk haar rol spelen.

DHR. STERK: Door overmatig alcoholgebruik heeft de heer Sterk de ziekte Korsakov opgelopen. Ondanks dat beweert hij in het verleden nooit één druppel drank te hebben aangeraakt. Hij is een echte brombeer en heeft zo zijn kuren. De heer Sterk is een oudere heer (*werkelijke leeftijd of als zodanig geschminkt*), slechthorend en als gevolg van zijn ziekte vergeetachtig. Ook hij draagt pantoffels. Hij praat vrij hard.

DHR. RAPPING: De heer Rapping completeert de woonkern. In zijn jonge jaren was hij een verdienstelijk bokser. Hij heeft nooit kunnen verwerken dat hij zijn sport niet meer kon bedrijven toen hij wat ouder werd. Dat heeft hem best een beetje agressief gemaakt en ondanks zijn hoge leeftijd steekt zijn agressie zo af en toe nog steeds de kop op. Toch is hij diep in zijn wezen een zachtaardige man. De heer Rapping is netjes gekleed, draagt evenals zijn medebewoners pantoffels en is de 65 ruimschoots gepasseerd. (*werkelijke leeftijd of als zodanig geschminkt*)

THEA: Thea, een ervaren verpleegster, is 30 jaar of ouder. Ze is gekleed in verpleegsters outfit.

FATIMA: Fatima is een nog onervaren verpleegster en evenals Thea gekleed in verpleegsters outfit. Gezien haar onervarenheid moet ze ongeveer 25 jaar of jonger zijn.

KEES: Kees, de zoon van meneer Sterk, is netjes maar sportief gekleed. Deze rol verlangt een speler van ongeveer 40 jaar.

EVA: Voor Eva, de dochter van mevrouw Blind, wordt geen kledingadvies gegeven. Ook deze rol verlangt een persoon van ongeveer 40 jaar.

HARRY: Harry is de kleinzoon van meneer Rapping. Hij komt dikwijls op bezoek bij zijn opa, maar of hij voor zijn opa komt of voor Fatima wordt in het verloop van dit toneelstuk steeds duidelijker. De vertolker van deze rol moet ongeveer 25 jaar zijn.

BENODIGDHEDEN + INRICHTING KAMER:

- Voor kleding en bijbehorende attributen (*pruiken, ziekenfondsbrilletje, etc.*) wordt naar de persoonsbeschrijvingen en de daarbij behorende kledingadviezen verwezen.
- De gezamenlijke huiskamer van de woonkern heeft één (*evt. denkbeeldige*) deur. Via deze deur zijn alle overige vertrekken (*kamers bewoners, toiletten, hal met lift, etc.*) te bereiken.
- In de gezamenlijke kamer staat een 3-zits bank, schuin haaks hierop een 2-zits bank en aan de andere zijde van de 3-zits bank staan nog twee fauteuils. Er staat een salontafel bij het zitje. Verder is de kamer opgefleurd met wat schilderijen, evt. een staande schemerlamp, een lectuurbak met recente kranten, alsmede met een aantal dames- en herenbladen.
- Achter de coulissen moeten drie stoelen beschikbaar zijn.
- Er moet een deurbel aanwezig zijn die vanachter de coulissen bediend kan worden. (*dat kan eventueel een simpele scheepsbel zijn, maar een elektrische bel verdient de voorkeur*)
- Een breiwerkje of ander handwerkje voor mevrouw Blind.
- Pleisters voor Dhr. Rapping.
- Er moeten 5 theekopjes op het tafeltje in de kamer staan, een kopje met wat lepeltjes, een suikerpotje en een koekjestrommel.
- Een map met daarin een blocnote en een balpen voor Fatima.
- Fatima moet een horloge dragen.

EERSTE BEDRIJF

(in de teksten komen soms vetgedrukte woorden voor. Hierop moet het accent gelegd worden)

(mevrouw Blind zit in een fauteuil met een breiwerkje of ander handwerkje, mevrouw Fram zit op de 3-zits bank naast mevrouw Snater en de verpleegsters Thea en Fatima zitten zachtjes met elkaar te praten op de 2-zits bank. Op het tafeltje staan kopjes thee, een kopje met wat lepeltjes, een suikerpotje en een koekjestrommel)

MW. FRAM: *(let op; mevrouw Fram giechelt aan een stuk door. Kijkt naar mevrouw Blind)* U mag wel uitkijken dat u niet in uw rug prikt met die gevaarlijke naalden.

DHR. STERK: *(komt halverwege de zin van Mw. Fram de kamer binnen en blijft even quasi verbaasd luisteren. Let op; Dhr. Sterk praat hard)* Zo, voert ons giecheltrutje weer het hoogste woord! U lijkt vrouw Snater wel. Die snatert ook altijd aan één stuk door. *(loopt nu naar Mw. Blind en gaat uitdagend voor haar staan, terwijl hij met zijn duim een gebaar maakt dat ze weg moet uit haar fauteuil)* Je weet wat dit betekent hè! Hier zit ik altijd. Dus uit m'n stoel!

MW. BLIND: *(kijkt Dhr. Sterk angstig aan, zegt niets, knikt instemmend naar hem en gaat met haar handwerkje op de bank naast de andere dames zitten)*

THEA: Moet dat op deze manier, meneer Sterk?

DHR. STERK: Inderdaad. Dat moet op deze manier. *(neemt plaats in de fauteuil)* Ze weet dat dit mijn plaats is en toch gaat ze er telkens zitten. *(cynisch)* Maar doe geen moeite hoor.

THEA: Wat bedoelt u?

DHR. STERK: Ik zie dat jullie aan de thee zitten. *(nu moet het cynisme er vanaf druipen)* Stel dat iemand van het verplegend personeel ineens een verschrikkelijk hevige aanval van gastvrijheid krijgt en ook voor mij een kopje thee wil halen. Dat kan en wil ik niet van jullie verlangen. Blijven jullie dus maar lekker op je krent zitten.

FATIMA: *(verontwaardigd)* Nou ja, wat is dit nu? Ik wil met alle liefde en plezier een kopje thee voor u halen. *(maakt beweging om op te staan)*

THEA: *(gebiedend)* Blijf zitten, Fatima. Meneer Sterk moet zich net als wij aan de huisregels houden. Dat betekent dat hij het ook op een andere manier kan vragen.

DHR. STERK: Jullie hebben me toch gehoord! Ik wil helemaal geen thee. Of zijn jullie dat alweer vergeten?

MW. SNATER: Als er iemand vergeetachtig is bent u het wel, meneer Sterk.

DHR. STERK: Hoe ouder je wordt, des te meer raakt je geheugen achterop.

MW. SNATER: *(maakt met haar hand een beweging alsof ze een borrel drinkt)* Ik denk dat meneer Korsakov meer met uw vergeetachtigheid te maken heeft dan uw leeftijd.

DHR. STERK: En ik denk dat u zich weer eens bemoeit met zaken die u niets aangaan.

THEA: Daar heeft meneer Sterk best een beetje gelijk in, mevrouw Snater. Het is beter dat u zich niet met andermans zaken bemoeit. En u moet zich geen eigen plek toe-eigenen, meneer Sterk. Niemand van ons heeft hier een eigen plaats. U ook niet. Voortaan mag mevrouw Blind in uw fauteuil zitten. Ik hoop dat dat duidelijk is.

MW. SNATER: Weet u wat uw eigen plek wordt?

DHR. STERK: Ik weet wat u bedoelt beste “snatertje - pratertje”, maar ik ben nog niet van plan om me tussen zes planken weg te laten dragen naar mijn laatste **eigen** plek. En tot die tijd blijft deze fauteuil **mijn** eigen plek in deze kamer.

MW. FRAM: U bent zo af en toe écht onuitstaanbaar, meneer Sterk.

DHR. STERK: Beter onuitstaanbaar dan een overjarige, giechelende puber van bijna tachtig.

THEA: Zo kan het wel weer. Zullen we proberen om het gezellig te houden?

DHR. STERK: We kunnen een poging wagen, maar ik geef je niet veel kans *(nu duimend naar de dames)* met zoveel onbenul daar op de bank.

DHR. RAPPING: *(komt opgewonden de kamer binnen met zijn knokkels van zijn rechterhand duidelijk onder het bloed {geschminkt})* Ik doe het niet graag maar er zijn nu eenmaal grenzen. Uiteindelijk heb ik niet voor niets ruim vijftien jaar gebokst.

THEA: *(laat een duidelijke schrikreactie zien)* Meneer Rapping! Wat is er gebeurd?

DHR. RAPPING: Dat zal ik je haarfijn uitleggen. Ik kom nietsvermoedend de lift in, zie ik ineens een kerel die me in alles nadoet. Dat hoef ik niet te pikken? Nee toch? Ik heb hem een aframmeling gegeven die hem nog lang zal heugen. Helaas was ik sneller op onze verdieping dan gedacht. Daardoor kon ik m'n werk niet afmaken. Maar hij zal het voortaan wel uit zijn hoofd laten om mij

nog eens op zo'n onbeschofte manier na te doen. Dat kan ik je verzekeren.

THEA: De knokkels van uw hand zitten helemaal onder het bloed. Kom, dan gaan we uw hand afwassen en er een pleister op doen. (*loopt naar de deur en spreekt ondertussen Fatima toe*) Kijk jij even in de lift, Fatima. (*verlaat nu met de heer Rapping de kamer*)

FATIMA: Prima. (*verlaat eveneens de kamer*)

MW. SNATER: Waar is de tijd gebleven dat de mensen nog respect voor elkaar hadden?

DHR. STERK: Waar is de tijd gebleven dat we hier nog in alle rust met elkaar konden praten, zonder dat we ons hoefden te storen aan het zinloos **gesnater** in deze kamer.

MW. FRAM: (*giechelend*) **Gesnater!!!** Die moet ik onthouden! Goed gevonden zeg. **Gesnater** van mevrouw Snater.

DHR. STERK: Ik ben blij dat er tenminste nog één persoon is die alles op een rijtje heeft, zodat er nog genoten kan worden van de verfijnde humor die ik zo nu en dan door onze woonkern jaag.

MW. SNATER: (*venijnig*) Het enige wat u er heeft doorgejaagd is de drank.

DHR. STERK: (*voelt zich nu toch duidelijk beledigd*) Drank??? Ik kan je verzekeren dat ik nog nooit van m'n leven één druppel drank heb gedronken. Snatertje, pratertje!

MW. SNATER: O nee? En hoe kan u dan verklaren dat u de ziekte van Korsakov hebt? (*met het nodige venijn*) Die ziekte kan je alleen maar oplopen als je regelmatig teveel drinkt.

DHR. STERK: In de eerste plaats is het voor u een vraag en voor mij een weet of ik de ziekte van Korsakov heb en al zou het zo zijn, dan ben ik aan niemand verantwoording schuldig. (*op dit moment komt Thea binnen, op de voet gevolgd door de heer Rapping. De heer Rapping heeft een aantal pleisters op zijn hand*) En al helemaal niet aan u. (*verachtelijk*) Roddeltante! (*Thea gaat weer op de 2-zits bank zitten en de heer Rapping neemt plaats in de fauteuil*)

THEA: Is het weer zover?

DHR. STERK: Ik hoef me toch niet alles te laten zeggen door (*duimt nu naar mevrouw Snater*) haar. (*op dit moment komt Fatima binnen en gaat bij Thea op de 2-zits bank zitten*)

THEA: (*vragend*) En?

FATIMA: De spiegelwand aan de achterkant van de lift ligt aan gruzelementen! Het trieste gevolg van de bokspartij tussen dhr. Rapping en zijn vermeende opponent.

DHR. RAPPING: Hoe is het met hem? Heb ik hem goed geraakt?

FATIMA: Een beetje **te** goed geraakt. De spiegel in de lift ligt aan honderdduizend stukjes.

DHR. RAPPING: Dat zou best kunnen, want daar stond hij tegenaan. Waarschijnlijk is hij toch nog knock out gegaan. Die laat het voorlopig wel uit zijn hoofd om mij na te doen.

THEA: U moet uw agressie een beetje intomen, meneer Rapping. Het enige wat u heeft bereikt is dat u uw spiegelbeeld een aframmeling heeft gegeven en de achterwand van de lift heeft vernield.

DHR. RAPPING: (*verbaasd*) Mijn spiegelbeeld?

THEA: Ja, uw spiegelbeeld.

DHR. RAPPING: (*nadenkend*) Nu je dat zegt..., hij leek wel een beetje op mij. Misschien was hij ook wel een bokser. (*trionfantelijk*) Maar dan niet zo goed als ik.

THEA: (*slaakt een diepe zucht*) Het is goed, meneer Rapping. Laten we het maar over wat anders hebben.

MW. FRAM: (*giechelend*) Volgens mij heeft hij op de spiegelwand staan beuken. (*nu harder lachend*) Maar voor de rest gaat het goed met hem, hoor.

DHR. RAPPING: Wat bent u toch een giecheltrutje.

FATIMA: (*vermanend*) MENEER RAPPING!!! Schaamt u zich! Dat is toch geen praat.

DHR. RAPPING: Het is immers de waarheid. Ze kan nog geen twee zinnen achter elkaar zeggen zonder daarbij te giechelen als een bakvis. Trouwens, meneer Sterk is ook die mening toegedaan.

DHR. STERK: U bedoelt dat het een bakvis is?

DHR. RAPPING: Inderdaad. Een bakvis en een giecheltrutje.

DHR. STERK: Als mevrouw Fram een bakvis is, is het een bakvis die ruimschoots over de datum is. Als je zo'n bakvis in de pan gooit, kan je met een gerust hart je bakvet weggooien. Daar is gelijk niets meer mee te beginnen. Ik ben er van overtuigd dat in 'no time' het schuim op het bakvet staat.

FATIMA: Welja meneer Sterk, gooi er maar een schepje bovenop. Alsof de beeldspraak van meneer Rapping nog niet gek genoeg is.

MW. BLIND: (*kijkt niet op of om van haar handwerkje*) Mannen maken altijd ruzie. Dat doet meneer Sterk, en meneer Rapping doet dat ook. Meneer Rapping slaat er zelfs in de lift op los als het hem niet aanstaat.

MW. FRAM: (*almaar giechelend*) Ja hoor, meneer Rapping slaat er zomaar op los. Meneer Rapping gelooft nog in sprookjes. Hij zegt dan: "Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de sterkste van het land." En als dat spiegeltje dan geen antwoord geeft, dan wordt

meneer Rapping hééééél erg boos en sloopt hij het spiegeltje vakkundig. *(nu cynisch)* Ja toch, meneer Rapping?

DHR. RAPPING: U moet uw verstand een keer gebruiken en niet zo dom doen.

DHR. STERK: Dat vind ik ook. Zelfs een kind weet dat spiegels niet kunnen praten.

MW. FRAM: *(zo cynisch mogelijk)* Neem er nog eentje. Dan komt u misschien bij zinnen.

THEA: *(slaat een diepe zucht)* Ik heb zojuist gevraagd of we het niet over wat anders kunnen hebben dan over het ongelukje in de lift.

MW. BLIND: Noem dat maar een ongelukje. *(knikt naar Dhr. Rapping)* Hij had die goeie man wel dood kunnen slaan.

FATIMA: Zo'n vaart loopt het nu ook weer niet. Maar vertel eens, mevrouw Blind, komt uw dochter nog of is ze al geweest?

MW. BLIND: *(verachtelijk)* Eva? Die komt nooit! Zolang ik hier woon is ze misschien één of twee keer geweest.

FATIMA: *(vergoelijkend)* Mevrouw Blind! Uw dochter komt vrijwel elke dag.

MW. BLIND: Dat geloof je toch zelf niet. Nee Fatima, leer mij m'n dochter kennen. Die denkt bij zichzelf; "mijn moeder zit mooi opgesloten in Molenpad. Daar heb ik dus voorlopig geen omkijken naar".

FATIMA: Misschien speelt uw vergeetachtigheid u parten, mevrouw Blind, maar uw dochter komt u vrijwel dagelijks opzoeken. **Echt** waar.

MW. SNATER: U heeft toch ook geen bezoek gehad van meneer Korsakov? U bent net zo vergeetachtig als meneer Sterk.

MW. BLIND: *(verontwaardigd)* Dat zal wel. Maar neem van mij aan dat zowel mijn dochter als die kerel van haar....., die meneer Koraksolov of hoe hij ook heten mag, mij nooit komen bezoeken. En als dat wel het geval is komen ze vast en zeker op het moment dat ik op m'n kamer ben. Mijn ogen zijn weliswaar niet best, maar ik weet zeker dat het alweer maanden geleden is dat ik mijn dochter en die kerel van haar heb gezien.

MW. SNATER: Gaan uw ogen ook zo hard achteruit? Daar heb ik ook last van, hoor. Toen ik een paar weken geleden bij de oogarts was, moest ik op zo'n letterkaart kijken. De bovenste regels gingen nog wel, maar halverwege de kaart kon ik het niet meer lezen. Toen heb ik mijn oogarts gevraagd of hij het mij kon voorlezen omdat mijn ogen zo hard achteruit gaan. Maar dat was niet de bedoeling zei hij. Ik moest het zelf doen. Die dokters zijn tegenwoordig te lui om je even te helpen.

MW. FRAM: *(vanaf dit punt moet de vertolkster van deze rol het gegiechel zelf invullen)* En ze zijn niet alleen te lui, maar ze weten ook van gekkigheid niet wat ze moeten doen.

THEA: Wat bedoelt u, mevrouw Fram?

MW. FRAM: Nou..., neem nu eens onze eigen dokter die hier altijd komt.

THEA: Bedoelt u dokter Stam of dokter Havelte?

MW. FRAM: Ik bedoel die lange....., met die snor.

THEA: Dat is dokter Havelte. Hij maakt zo af en toe een praatje met de bewoners. Hij is als psycholoog aan ons verpleeghuis verbonden.

MW. FRAM: Of hij liegt weet ik niet, maar het verbaast mij niets. Ik mag die snor niet!

THEA: Volgens mij liegt dokter Havelte niet, mevrouw Fram.

MW. FRAM: Waarom zegt u dan zelf dat hij loog?

THEA: Dat heb ik niet ge..... *(weifelend)* Wacht eens even. Ik begrijp het al. Ik heb zojuist gezegd dat dokter Havelte een psycholoog is. Dat is wat anders dan dat ik hem als leugenaar uitmaak. Maar ga verder. Waarom mag u dokter Havelte niet. Dat is toch een vriendelijke man?

MW. FRAM: Ik vind het een viezerd. Misschien dan een vriendelijke viezerd. *(zeer beslist)* Maar hij blijft een viezerd.

THEA: Waarom dan?

MW. FRAM: De laatste keer dat ik bij hem was liet hij mij een tekening zien.

DHR. RAPPING: Die heeft hij aan iedereen laten zien. Je bedoelt een vierkant met daarin een cirkel.

MW. FRAM: Zoiets, ja. Maar nu komt het. Hij vroeg mij wat ik in die tekening zag. Ik kreeg er zelfs op mijn leeftijd een kleur van.

THEA: Waarom dan?

MW. FRAM: Ik zag er duidelijk een kamer in, met in het midden een naakte kerel. Toen ik hem dat vertelde keek hij me ondeugend aan en liet me een andere tekening zien. Daarin zag ik dezelfde kamer, maar nu met twee naakte kerels.

DHR. RAPPING: Met twee cirkels zal u bedoelen.

MW. FRAM: *(een beetje boos)* Daar gaat het niet om. Hij vroeg mij wat ik in die tekening zag. Toen ik hem vertelde dat dit dezelfde kamer was, maar nu met twee naakte kerels, begon hij te lachen. En weet je wat hij zei?

MW. SNATER: Nou?

MW. FRAM: Hij zei dat ik ondanks mijn leeftijd nog vrij seksistisch was. Maar ik heb hem z'n vet gegeven. Ik heb hem gezegd dat hij geen enkel recht van spreken heeft met zijn vieze tekeningen.

MW. SNATER: Dat heeft u goed gedaan. Die jongelui denken zich tegenwoordig alles te kunnen permitteren. Maar zo is het niet. Zelfs niet als ze een beetje doorgeleerd hebben.

THEA: *(met een brede glimlach)* Ik heb zo'n vermoeden dat dit een misverstand is tussen u en dokter Havelte.

DHR. STERK: Over welke dokter hebben jullie het?

THEA: Over dokter Havelte. Een lange, vriendelijke man.

MW. FRAM: En ik vind het een lange vieze man met een snor.

DHR. STERK: Heeft die viezerik een lange snor?

THEA: Laten we dit maar snel vergeten. *(staat op en wendt zich tot Fatima)* Ik ga nog even mijn administratie bijwerken. Wil jij zo dadelijk met onze bewoners wat hersengymnastiek doen?

FATIMA: Je bedoelt de raadseltjes?

THEA: Inderdaad. *(nu tot de bewoners)* Dames en heren, ik ga nog wat werk doen. *(verlaat nu de kamer)*

FATIMA: Mooi zo. Zullen we nu wat raadseltjes met elkaar oplossen? Ik zal het eerste raadseltje opgeven. Het is ovaal, aan de buitenkant is het wit of bruin en als je het laat vallen is het overwegend geel. Wat is dat?

MW. FRAM: Lijkt me niet zo moeilijk!

DHR. STERK: Als je het goed in je pollekes houdt hoeven wij niet te raden wat het is.

MW. SNATER: Ik denk dat het een ei is. Want als je een ei laat vallen breekt de schil en ligt het eigeel op de grond. Ik zal jullie eens wat vertellen. Ik heb ooit een ei..... *(wordt abrupt onderbroken)*

DHR. STERK: Stop nou maar met je gekakel! Je hebt weer eens het hoogste woord. Ik word doodziek van die flauwe raadsels. Verzin eens een moeilijk raadsel. Iets waarover we moeten nadenken en niet zo'n knullig raadseltje dat zelfs door Snater de Prater opgelost kan worden.

MW. BLIND: *(kijkt op vanaf haar handwerkje)* Dan weet ik nog wel een raadseltje. Een hele moeilijke!

FATIMA: Mooi! Zeg het maar.

MW. BLIND: Stel dat we voor een volle badkuip staan. Op de rand van de badkuip staat een klein theekopje en een emmer. Hoe zou je de badkuip dan legen?

DHR. STERK: *(overdreven luid)* Tjonge, jonge, jonge, wat een verstand! Met de emmer natuurlijk!

DHR. RAPPING: Inderdaad, daar hoef je niet voor gestudeerd te hebben om zo'n simpel raadsel op te lossen.

MW. SNATER: U zegt niet veel, maar als u iets zegt..., dan is het wel heel erg simpel.

MW. BLIND: O ja? En hoe zou u de badkuip legen, mevrouw Fram?

MW. FRAM: Ook met de emmer, natuurlijk.

MW. BLIND: Dan hebben jullie het mooi allemaal fout.

FATIMA: U zou het dus met dat kleine theekopje doen.

MW. BLIND: Nee Fatima. Daarom zitten jullie allemaal hier in 'Molenpad'. Je kan het beste de stop eruit trekken.

DHR. STERK: *(boos dat hij er in is getuind)* Wat is dat een stom raadsel zeg! Die keren dat u iets zegt komt er altijd wat stoms uit uw strot!

FATIMA: *(met een lach)* Ik kan dit wel waarderen! Ik vind dit nog het beste raadsel wat ik de afgelopen week heb gehoord. Wie kent er nog zo'n goed raadsel?

DHR. RAPPING: Als we op die toer gaan weet ik er ook wel een. Het is bruin en vliegt door de kerk. *(iedereen kijkt elkaar verbaasd aan en praten improvisatorisch door elkaar)*

FATIMA: Ik geef het op. Ik weet het écht niet!

DHR. RAPPING: *(kijkt triomfantelijk de kring rond)* Weet niemand het?

MW. FRAM: Nee hoor, maar ik ben wel benieuwd wat het is.

DHR. RAPPING: Een heilig boontje!

DHR. STERK: *(heeft duidelijk de smoor in en praat nog luider dan gewoonlijk)* Nou moet je ophouden! Het moet toch niet gekker worden. Een boontje dat rondvliegt in de kerk! U hebt tijdens uw bokscarrière zeker veel klappen op uw bolus gehad?

DHR. RAPPING: Nee, beste vriend. Ik was altijd razendsnel in mijn dekking. Ze noemden mij niet voor niets "Rappe Rapping". Ik werd ook wel RR genoemd.

DHR. STERK: Dat kan best, maar uw bovenkamer hebben ze behoorlijk verwoest. *(verachtelijk)* Een heilig boontje. Alsof boontjes kunnen vliegen. Trouwens, u hebt nog geluk gehad dat u in Nederland hebt gebokst en niet in China.

DHR. RAPPING: Hoe dat zo?

DHR. STERK: Dan hadden ze u waarschijnlijk LL genoemd.

DHR. RAPPING: *(luid lachend)* LL. Dat was dan zeker voor "Lappe Lapping".

DHR. STERK: Persoonlijk dacht ik aan "Leipe Looser".

FATIMA: Oké, wie weet er nog meer een raadsel. U bent nog niet aan de beurt geweest, meneer Sterk.

DHR. STERK: *(gewichtig)* Prima. Goed opletten allemaal. Het begint met de letter V en eindigt op agina. Ra, ra, wat is dat.

FATIMA: Vindt u dit soort raadsels op z'n plaats?

DHR. STERK: Ja, dat vind ik! Wie het weet mag het zeggen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto